

"Jag har nog inte fattat än att vi vann", säger smallvinnaren Elin Hylander med sheltien Zimba. Nu satsar Elin och Zimba på att göra lika bra ifrån sig på VM i Finland i slutet av september.

Snackisar och domarkommentarer om agility-SM 2008

Att agility-SM 2008 på Öland kommer att bli ihågkommet som ett av de bäst arrangerade agilitymästerskapen hittills stod att läsa redan i förra numret av Hundsport. Liksom att de individuella vinnarna blev Elin Hylander och Zimba i small, Fanny Eriksson och Axzah i medium och – äntligen – Jenny Damm och Elvis i large. Men naturligtvis hände det en hel del mer under de tre dagarna på Lundegårds camping i Köpingsvik.

TEXT: MARI EDMAN FOTO: METTE BJÖRNE

I förra årets SM-reportage skrev jag att det nog skulle bli färre ekipage som kvalade till årets SM. Men varken de skärpta kvalreglerna eller fjolårets många gånger tjovviga banor och tajta referenstider hindrade ungefär lika många individuella ekipage från att kvala till SM 2008.

Det är i och för sig inte så förvånande. Agilityekipagen blir fler och mer genomtränade för varje år.

En del av de SM-kvalade föll dock bort på grund av skador och sjukdomar hos antingen hund eller förare. Till start kom 48 small-, 60 medium- och 55 lar-geekipage. Har jag räknat rätt blir det totalt fem färre individuella ekipage än på Rinkabyfältet utanför Kristianstad förra året.

De kvalade lagen var något färre än 2007. 13 small-, 10 medium- och 19 lar-gelag inledde tävlandet på de lite gul-brända gräsplanerna på lördagsmorgonen med varsin agilitylagklass. Roger Petersson dömde large på ena banan och reservdomaren Nalle Jansson small på den andra.

Och smallklassen hann inte mer än sluta förrän tävlingens första snackis var ett faktum.

Feldömd diskvalificering

Norske VM-domaren Yngve Sommer hade gjort banan som hade valfri ingång på en lång, böjd tunnel. Föraren kunde alltså välja en kortare väg som inte gav rak ansats till långhoppet efter tunneln, eller en lite längre och rakare väg. Trots

det blev Carita Skogestam och hennes jack russell Rassel i laget Quattro di cani diskade när Rassel tog tunneln.

–Vi i laget klagade till överdomar-assistenten Dag Brück. Men han hade inte tittat på loppet. Efter lite dividerande bland funktionärerna kallades alla som hade blivit diskade i klassen in på planen och Nalle förklarade att han hade råkat döma en kvinna efter de internationella reglerna, beskriver Carita.

Hon hade alltså styrt mot det ena tunnelhålet och Rassel tog det andra, vilket inte ska resultera i en diskvalificering när det är valfri tunnelingång. Varken enligt de svenska reglerna (som gällde på SM) eller de internationella. Åtminstone har ingen av de internationella domare som Hundsport har talat

RESULTAT, individuellt

SMALL

1. Elin Hylander SAgCh SAg(hopp)Ch Woodmist Fine Sensible Promise/Zimba, shetland sheepdog.....0/63,79
2. Hanna Wennersten Nilsson SAgCh SAg(hopp)Ch Fagetts Malin/Stumpen shetland sheepdog.....0/64,90
3. Eva-Marie Wergård SAgCh SAg(hopp)Ch Whispering Valley Piri Piri/ Piraya papillon.....0,64/70,34
4. Emelie Merenius SAgCh SAg(hopp)Ch Woodmist My True Lily/Zazzi shetland sheepdog.....1,11/71,53
5. Maria Walter SAg(hopp)Ch Prinos Lackis King's Cross Hill/Teddy bichon fries.....1,39/74,39

MEDIUM

1. Fanny Eriksson SAgCh SAg(hopp)Ch Bennaz' AA Axzah VHI-CSA pumi.....1,31/72,31
2. Helene Käberg SAgCh SAg(hopp)Ch Tungels Fuchsia/Alice mellanpudel.....3,01/73,83
3. Patrick Rosendal SAgCh SAg(hopp)Ch Fornbro's Specific Showgirl/Zita shetland sheepdog.....4,01/75,01
4. Emma Sandén SAgCh SAg(hopp)Ch Mybackens Silver Shadow/Lego shetland sheepdog.....6,15/69,39
5. Annika Mojanis SFinAgCh SAg(hopp)Ch Sobelkustens Impressive Ice Floe/Izor shetland sheepdog.....7,64/71,62

LARGE

1. Jenny Damm Gk Vallhpr IntAgCh SDkAgCh SDkAg(hopp)Ch All Trade Flower Power Elvis border collie.....0/68,49
2. Veronica Bache LPI AgV Ag(hopp)V Janis Joplin blandras.....0/69,80
3. Fredrik Albertz SAgCh SAg(hopp)Ch Glimmagårdens Fly border collie.....0/70,76
4. Sven Karlsson LP1 SLCh SFinAgCh SAg(hopp)Ch Somollis Toadhill Flax border collie.....0/75,62
5. Maria Olsson Knutas Gk Vallhpr SAgCh SAg(hopp)Ch Somollis Maja Gräddnos border collie.....0/77,16

RESULTAT, lag

SMALL

1. Yster.....0/201,56
2. Divas stjärnor.....12,70/221,69
3. Lilla Björnligan.....13,95/222,74

MEDIUM

1. Advance TKO.....10/207,22
2. Team Long.....Island 10/208,03
3. Team Relax.....16,26/221,31

LARGE

1. Non Stop.....0/191,82
2. Specific.....15/195,25
3. No Limit.....25/187,86

med fått information om någon sådan regel av FCI-delegaten, som är just Nalle Jansson. Vilket verkar logiskt. För internationella domare förväntas nog inte vara tankelösa.

Carita och Rassel fick därför omlopp och lyckades nolla det, vilket innebar att Quattro di cani fortfarande var med i tävlingen.

Varierade banor

Vad gäller banorna var det ganska stor

SM-vinnaren i medium, Fanny Eriksson med pumin Axzah, deltog i SM för första gången: "Det var en härlig stämning. Det är svårt att hitta den känslan på vanliga tävlingar. Jag får en kick av att koncentrera mig och gå in i en bubbla. Nästa år ska jag anmäla oss till landslagsuttagningen."

variation på dem. De ändrades åtminstone lite inför varje storleksklass, så att domarna kunde anpassa svårigheterna efter hundarnas storlek. Det skiljer ju en hel del på vad som är svårt för en border collie jämfört med till exempel en papillon.

–Jag ville testa att ekipagen klarade av varierad handling. Många glömmmer till exempel att träna bakombyten nu för tiden. Men jag ville att man skulle vinna på att kunna både framför- och bakombyten, och på att man både kunde hålla i och skicka iväg hunden, förklarar Roger Petersson.

Jenny Damm som till slut stod som segrare i large med sin border collie Elvis var en av dem som tvingades tänka till:

–När jag såg Rogers första agility-bana för large höll jag på att kråkas. Jag föredrar bakombyten och kände mig tvingad att göra framförbyten i den starten. När jag hade gått banan kändes det bättre, för jag kom på vad jag var tvungen att göra i just starten. Så när jag körde banan var den jätterolig, precis som övriga SM-banor. Sedan är det ju så att om det är något i en bana som man inte gillar så kan man inte hänga upp sig på det.

Överlag ansågs nog Rogers banor vara lite mer krävande än Yngves. Norrmannen valde till exempel att ha valfri tunnelgång på flera banor. Samtliga SM-banor hade dock maxade hinder och i nästan alla ingick en oxer.

I largelagens finalklass, där den maxade oxern låg på upploppet, blev den ganska utslagsgivande. Än mer så eftersom den inte hade varit så hög under banvandringen och flera förare var på toaletten när Roger efter ban-

vandringen meddelade att han hade höjt och flyttat hindret en bit.

Inte alltid som man tänkt

Det blir inte alltid som de tävlande eller domaren har tänkt. Enligt Rogers banritning skulle det till exempel ha legat en platt tunnel vid ena kortsidan i small- och mediums finalhoppklass. Men eftersom det blåste åt fel håll, och släpet riskerade att trassla till sig, var han tvungen att byta ut den platta tunneln mot en fyrameterstunnel.

–Men jag kände mig nöjd med banan och valde att sätta en referenstid som tvingade förarna att köra på. Om de sejfade riskerade de att dra på sig tidsfel. Däremot blev hoppkvalklassen för small lite för lätt. Den var tradig att döma, eftersom det inte hände så mycket, efter Roger Petersson.

Å andra sidan skadar det inte att inte ha alltför svåra banor redan under lördagen. Söndagens final blir ju mer spännande om publiken får se de riktigt snabba ekipagen, som löper större risk att köra bort sig på tekniskt svåra banor än långsamma hundar. Och snabba hundar var vad vi fick se i final i samtliga storlekar i år.

Ett par av ekipagen i large hade dock en himla otur. SM-vinnarna i Uppsala 2006, Åsa Emanuelsson och border collien la, hade blivit tvåa individuellt under kvaldagen. Men när la gick av banan i hopplagklassen på söndagsmorgonen haltade hon.

Jörgen Tellqvist, som vann SM både 2003 och 2004 med sin border collie Don, skadade sitt knä så illa under lördagens ena kvallopp med Dons son Zack att han tvingades avstå från att delta i resten av SM. Därmed blev även

det inför finalen andraplacerade laget Falkenbergs agility, där Jörgen kör både Don och Zack, diskat. Det är nämligen förbjudet att byta förare på hundarna under ett pågående SM.

Medaljstrider i lagfinalerna

Vinnarlaget i large blev Non Stop som startade sist på söndagsmorgonen, eftersom det ledde efter lördagens agilitylagklass. Så den riktiga slutstriden handlade mest om vilka lag som skulle hamna på andra och tredje plats. Slutligen blev det Specific och No Limit.

Minst lika spännande blev det i small. Fjölårets vinnare Yster var ohotade på toppen, men kampen om de övriga pallplatserna blev hård och avgjordes inte förrän klassens sista hund, löptiken Zonett i Divas stjärnor, körde. För i och med att hon nollade säkrade hon andraplatsen för laget. På tredje plats kom Lilla Björnligan, som har stått på SM-pallen vid ett flertal tidigare tillfällen.

I medium var inga lag helt felfria, utan där blev tiden avgörande. Vinnande laget Advance TKO vann med knappt en sekund till godo över Team Long Island. Trea i medium blev Team Relax.

Precis som förra året var det först under finaldagen som publiken hade möjlighet att se alla lopp, eftersom det då kördes på en bana i taget. En del tycker att det är trist. Andra tycker att det inte borde vara en kvaldag. Kvalat har ju samtliga ekipage redan gjort under tävlingssäsongen.

Och kanske har Jenny Damm rätt när hon föreslår att man på SM istället borde tävla i lag ena dagen och individuellt den andra.

–Dels skulle man hinna se alla lopp båda dagarna, dessutom skulle det nog öka prestige i lagtävlingen. Som det är nu har man svårt att hålla reda på vilka ekipage som ingår i vilka lag.

”Domarjävell!”

Innan det var dags för prisutdelningen avslutades årets agility-SM med ytterligare en snackis. Hon som orsakade den var Birgitta Bergström.

Efter att ha vunnit guld i lagklassen med Non Stop var Birgitta full av självförtroende och adrenalin när hon gick in för att köra sitt individuella finallopp på Roger Peterssons utmanande agilitybana. Och när han gav Birgittas labrador Ida fem fel på balansens uppfart, trots att Birgitta uppfattade att Ida satte tassar på kontaktfältet, blev Birgitta så besviken att hon efter att ha gått i mål skrek: ”Domarjävell!”

–Jag hörde det och blev väldigt förvånad. Personligen rör det mig inte i ryggen. Men dels tog de som skulle in och springa väldigt illa vid sig, dels hörde publiken och pressen det. Samt mina barn som satt bredvid. Jag har aldrig råkat ut för något liknande och har nolltolerans mot sådant. Det är tragiskt för agilityn. På SM ska man uppföra sig

”Nu jävlar i helvete. Hur svårt kan det vara?“, tänkte SM-vinnaren Jenny Damm när hon laddade upp inför finalloppet med border collien Elvis. SM-guldet rankar Jenny i samma klass som sitt VM-guld.

exemplariskt, säger Roger Petersson med eftertryck.

Han avbröt genast tävlingen för att prata med Birgitta. Då hon, enligt Roger, gick i försvar istället för att be om ursäkt har Roger valt att anmäla Birgitta till SBK för osportsligt uppförande.

Birgittas kommenterar det hela till Hundsport:

–Jag ber domaren, arrangören och samtliga närvarande om ursäkt för det som hände i stundens hetta.

Inget lotteri

I övrigt var finalerna roliga att titta på. Skickliga förare och bra hundar gjorde fina lopp. De fick det till och med att se lätt ut.

–Alla hundar kan springa. Det gäller

att motivera dem, träna rätt och hitta linjerna, menar Roger Petersson, som är övertygad om att hans banor bidrog till att sälla fram de bästa ekipagen.

–Som förare måste man vara flexibel. Var man tvungen att placera sig på vissa ställen för att kunna göra vissa saker var man körd på mina banor. Och det ska man vara. Det är inget lotteri att vinna SM.

